

шата се виждат живи твари, които се радват на слънцето, скитат край бръговетъ на грамаднитъ морета, безъ да бждатъ смушавани отъ човъка.

Следъ земноводнитъ се появяватъ *вльчугитъ*. Върху земята сега господствува единъ наистина чудноватъ свѣтъ. По сушата се влачатъ или подскачатъ вльчуги, дълги до 20 и повече метра, други вльчуги били нагодени да живѣятъ въ моретата, а трети имали крила и хвъркали като птици.

Всичкитъ тия животни водѣли борба помежду си, както и съ другитъ животни, но никога не изпитвали оржжието на човъка.

Ето по-късно се появяватъ първитъ бозайни животни: дребни и слаби, но по-сетне тѣ биватъ наследени отъ грамадни и силни великани. Появяватъ се и *птицитъ*, които внасятъ на сушата още по-голѣмо разнообразие. Най-после върху земята се появяватъ грамадни *бозайници*, близки на днешнитъ слонове, появяватъ се маймунитъ, прадѣдитъ на преживнитъ, на еленитъ, на месояднитъ и пр. Съ една дума, земята се населява съ животни много близки до сегашнитъ. Борбата между тѣхъ не само че не намалява, но става по-жестока. Свирепитъ и силни плътояди преследватъ кроткитъ и плашливи тревояди. Дребнитъ и беззащитни животни на всѣка крачка ставатъ жертва на по-силнитъ. Въ тази непрестанна борба, водена денемъ и нощемъ въ въздуха, на сушата и морето, човъкъ още не взема участие.

Знаменитиятъ френски палеонтологъ¹⁾ Албертъ Годри, като описва останкитъ отъ животни, които сж живѣли въ края на третичната епоха, дава ни следната картина. Тогава пейзажитъ отъ красиви палми били

¹⁾ Палеонтологията е наука, която изучава останкитъ отъ животнитъ, които сж живѣли нѣкога на земята и които сега не живѣятъ. Този, който се занимава съ палеонтология, се нарича палеонтологъ.